

at have Arbejdsretter vilde have et fast og konstant Udgangspunkt, fra hvilket man kunde vente, at der var Lejlighed til at gribe ind, naar Samfundet truedes med de Ubehageligheder, undertiden Ulykker, som kunne opstaa ved Uenighed i større Maalestok mellem Arbejdere og Arbejdsgivere. Naar noget saadant enten er i Værk eller er i Færd med at udbryde, skulde Arbejdsrettens Formand dels af egen Drift kunne gribe ind, dels være parat til at tage Afspærring, naar han bliver anmodet om det fra en af Siderne eller fra begge Side. Det er altsaa en Sag af efter min Mening ret betydelig Rækkevidde, denne at søge indrettet en Institution, hvorved man kunde være sikker paa, at der altid vilde være nogen til Stede, som ex officio skulde træde til, naar der var Brug derfor, at man altsaa kan vide, at der er nogle, der med vaagent Ojse paa Udviklingen af disse Forhold og tilfælde deres Bistand, naar Sagen ikke kan bibringes paa anden Maade. Disse Enighedskomitéer skulde søge at mægle, og i den Henseende indeholder Lovforslaget de fornødne nærmere Forskrifter; men de gaa ikke ud over dette at mægle. Der som der ikke kan tilvejebringes Enighed, saa er der forskellige Forskrifter om, hvorledes Sagen siden vil ende. Det skal i alt Fald være en saadan Ordning, som først og fremmest ikke præjudicerer nogen af Parterne, men i Henseende til hvilken man kunde antage, at et for alle Parter gunstigt Resultat, som kunde tiltrædes fra hver af Siderne, kunde komme til at foreligge.

Saaledes som jeg før bemærkede, har Lovforslaget været Genstand for Udvalgsbehandling her i Tinget i Fjor. Udvalget afgav Betænkning og fremsatte adskillige Endringer, som dog i det væsentlige vare af formel Natur eller tilføjede mindre indgrebene Forandringer i Lovforslaget. Kun paa de to Hovedpunkter, jeg før nævnte, var Udvalgets overvejende Flertal enigt om at ville foreslaa Endringer, nemlig med Hensyn til Valgaldere og med Hensyn til Spørgsmaalet om Kvinders Deltagelse i Valget og Kvinders øvrige Stilling med Hensyn til Lovforslaget i det hele. Efter at Lovforslaget saaledes var blevet henlagt i Fjor som ikke ført igennem, har Regeringen henvendt sig til Fællesrepræsentationen for Industri og Haandværk for at høre, hvorledes Haandværkerstanden, hvem Lovforslaget i ganske særlig Grad og umiddelbart angaar, vilde stille sig til Sagen. Lovforslaget har derefter været Genstand for Drøftelse dels paa Delegeretmøder for Fællesrepræsentationens Afdelinger og dels paa

stedlige Møder rundt omkring i Landet. Det Resultat kom man overalt i Forsamlingerne til, saavel i de 3 Delegeretmøder af Fællesrepræsentationen som i de stedlige Forsamlinger, at man vedtog at slutte sig til Lovforslaget, ja endog saa slutte sig til det, saaledes som det foreslaa med de af Landstingets Udvalg foreslaede Endringer. Naar det blev bemærket ved Sagens Fremførelse fra den højtærede Justitsministers Side, at der fra nogle af de stedlige Foreninger var fremsat Udtalelser mod Lovforslaget, er det dog vistnok kun en Hofkommisshesjæl fra den højtærede Ministers Side, thi saa vidt jeg har set af Fællesrepræsentationens Betænkning, som har foreligget trykt sammen med hele Sagen, er der ikke et eneste Sted, hvor man har udtalt sig imod Princippet i Sagen. Der er derimod fra forskellige Sider fremkommet Ønsker om visse Forandringer paa mer eller mindre underordnede Punkter, men i Hovedsagen har hele Landets Haandværkerstand, hvor Sagen har været Genstand for Forhandling — og det har, som sagt, været Tilfældet hele Landet over — sluttet sig til Princippet og udtalt Ønske om, at denne Sag maatte fremmes. Naar ærede Medlemmer have læst denne udførlige Skrivelse fra Fællesrepræsentationen, som er trykt som Bilag til Lovforslaget, saa vilde De maaste have haft nogen Vanskelighed paa adskillige Steder ved at forstaa, hvad Mening det var, fordi der findes Henvisninger til Lovforslaget, som De ikke vilde have kunnet finde paa det Sted, som Henvisningerne angaa. Det staar nemlig i Forbindelse med, at det Lovforslag, som har været Genstand for Behandling ude omkring, ikke har været dette Lovforslag, saaledes som det her foreligger trykt, men Lovforslaget saaledes, som det vilde være blevet, hvis Landstingets Udvalgs Endringer vare blevne vedtagne. Det medførte nemlig paa forskellige Steder Forandringer, saavel i Paragraffølgen som i øvrigt, og det er med Hensyn til et saadant Aftryk af Lovforslaget, at Fællesrepræsentationens Skrivelse og Henvisninger maa forstås.

Det vilde, forekommer det mig, ikke være rigtigt eller naturligt, for mig i alt Fald ikke, at indlade mig paa at diskutere de Forslag til Endringer, som ere fremsatte i Fællesrepræsentationens Skrivelse; det vil jo nærmest synes jeg, være en Sag for det Udvalg, som vel sagtens paa ny vil blive nedsat i Sagen. Jeg vil blot nævne een Ting, fordi den i det hele taget angaar et Principspørgsmaal, som naturligt ogsaa har været Genstand for Udvalgets Overvejelse i Fjor. Det er Spørgsmaalet om, hvilken Betydning Lovforslaget vil faa med